

Sygn. akt IV U 1065/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 6 października 2015 roku nr(...)

w sprawie R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IVU 1065/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 kwietnia 2016 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 06.10.2015 r. odmówił R. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 1440 z póź. zm.) wskazał, iż komisja lekarska ZUS - orzeczeniem z dnia 30.09.2015 r. stwierdziła, że odwołujący jest zdolny do pracy.

R. K. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, wskazując, że jest ona całkowicie sprzeczna z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym jego stanu zdrowia oraz orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS. Nie zgadza się z rozstrzygnięciem bowiem wbrew stanowisku organu rentowego jego stan zdrowia nie uległ poprawie. Odwołujący domagał się zmiany zaskarżonej decyzji organu rentowego poprzez przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

R. K. urodzony w dniu (...) ma wykształcenie zawodowe o specjalności piekarz, pracował jak piekarz. Odwołujący w okresie od 15.08.2002 r. do 31.08.2015 r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W dniu 28.07.2015 r. odwołujący złożył do organu rentowego wnioski o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u R. K. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii.

Na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły psychiatra rozpoznał u odwołującego:

- chorobę afektywną dwubiegunową - obecnie stan remisji,
- osobowość nieprawidłową.

Odwołujący z uwagi na obecny stan psychiczny jest zdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami od dnia 01.09.2015 r. . Opinia jest zgodna z opinią Komisji Lekarskiej ZUS. Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący od wielu lat ma problemy ze zdrowiem psychicznym. Ostatnio ustalono rozpoznanie choroby afektywnej dwubiegunowej. Analiza linii życiowej odwołującego i wnioski płynące z przeprowadzonego badania pozwalają na rozpoznanie osobowości nieprawidłowej. Odwołujący obecnie znajduje się w stanie remisji choroby afektywnej dwubiegunowej. Stwierdza się występowanie zaburzeń osobowościowych w postaci prymitywnej symulacji zaburzeń omamowych. Odwołujący obecnie nie jest osobą długotrwale niezdolną do pracy.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 8-12 as/

Żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do opinii.

Wydaną w tym zakresie opinie biegłego sądowego Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistę z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 k.p.c. i art. 285 k.p.c., a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie R. K. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 06.10.2015 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie czy ubezpieczony, ze względu na stan zdrowia był niezdolny do pracy, czy też był zdolny do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS. W toku postępowania sądowego ubezpieczony został poddany badaniu przez biegłego psychiatrę, który wydał opinie na podstawie osobistego badania odwołującego, dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych i w aktach sprawy. Sąd w oparciu o opinie biegłego psychiatry stwierdził u odwołującego brak niezdolności do pracy jako jednej z niezbędnych przesłanek uzasadniających przyznanie prawa do renty.

Stwierdzone schorzenia tj. - choroba afektywna dwubiegunowa - obecnie stan remisji i osobowość nieprawidłowa w aktualnym stopniu zaawansowania nie uzasadniają uznania R. K. za nawet częściowo niezdolnego do pracy. Niezdolność do pracy ustała od dnia 01.09.2015 r. Odwołujący jest zdolny do pracy zgodnie z kwalifikacjami jako pracownik fizyczny, piekarz. Biegły psychiatra stwierdził, że odwołujący od wielu lat ma problemy ze zdrowiem psychicznym. Analiza linii życiowej odwołującego i wnioski płynące z przeprowadzonego badania pozwalają na rozpoznanie osobowości nieprawidłowej. Odwołujący obecnie znajduje się w stanie remisji choroby afektywnej dwubiegunowej. Stwierdza się występowanie zaburzeń osobowościowych w postaci prymitywnej symulacji zaburzeń omamowych. Odwołujący obecnie nie jest osobą długotrwale niezdolną do pracy.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący nie spełnia przesłanek z art. 12 w zw. z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴ §1 k.p.c. należało orzec jak w sentencji wyroku.